

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201686
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3619201686.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Pribinova 25, IČO 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Bratislava - Karlova Ves, Majerníkova 3/A, IČO 42 185 190 proti žalovaným 1/ B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., L. XX/X a 2/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., L. XX/X, o zaplatenie 296 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 4Csp/26/2019-71 zo dňa 15. decembra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil pôvodnej žalovanej B. C. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 296 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 296 eur od 27.11.2016 do zaplatenia v mesačných splátkach v sume 20 eur mesačne vždy do 25.dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od 01.01.2021 do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia /výrok I. rozsudku/, konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 40 eur, poplatkov za upomienky v sume 180 eur, zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300 eur od 21.03.2016 do 28.04.2016 a zo sumy 296 eur od 29.04.2016 do zaplatenia zastavil /výrok II. rozsudku/ a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania /výrok III. rozsudku/.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou proti pôvodnej žalovanej B. C. domáhal zaplatenia sumy 296 eur, zmluvnej pokuty 40 eur, poplatkov za upomienky v sume 180 eur, zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300 eur od 21.03.2016 do 28.04.2016, zo sumy 296 eur od 29.04.2016 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 296 eur od 27.11.2016 s odôvodnením, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.03.2016 ako veriteľ poskytol pôvodnej žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 300 eur, ktorý sa ona zaviazala vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu vo výške 74,40 eur a poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur t.j. spolu sumu 474,40 eur. Vzhľadom na omeškanie pôvodnej žalovanej, ktorá mu doposiaľ zaplatila len 4 eurá, sa stal dlh splatný 26.11.2016. Súd vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalobca pôvodnej žalovanej úver vo výške 300 eur a tá sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške spolu 74,40 eur, poplatok za expresné spracovanie úveru v sume 100 eur t.j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 474,40 eur v 12-tich pravidelných mesačných splátkach tak, že prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1 eur a ďalšie splátky vo výške 58,80 eur vždy k 21. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 21.04.2016. Úrok spojený so spotrebiteľským úverom predstavuje 32,22% z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho

splatenia celého úveru predstavuje sumu 74,40 eur. V uzavretej zmluve je uvedená RPMN vo výške 37,43%. Pôvodná žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi celkovú čiastku vo výške 474,40 eur v termíne do 21.03.2017. Ku dňu podania žaloby uhradila žalobcovi sumu vo výške 4 eur dňa 28.04.2016. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa strany zároveň dohodli, že ak pôvodná žalovaná neuhradí celkovú čiastku úveru v dohodnutom termíne, zaplatí veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 10 eur za každú omeškanú splátku a za každú zaslanú upomienku čiastku 30 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok podľa dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania predmetnej zmluvy o úvere a stratila výhodu splátok, vyzval žalobca žalovanú na úhradu jej záväzku. Pôvodná žalovaná žiadala súd o možnosť splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 20 eur.

3. V priebehu konania vzal žalobca späť svoju žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 40 eur, poplatkov za upomienky v sume 180 eur a zmluvných úrokov vo výške 32,22% ročne zo sumy 300 eur od 21.03.2020 do 28.04.2020, zo sumy 296 eur od 29.04.2020 do zaplatenia. Vzhľadom k tejto skutočnosti súd podľa § 145 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ konanie v tejto časti zastavil. Ohľadne zostávajúceho predmetu konania súd posúdil dokazovaním zistené skutočnosti podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. g), § 7 ods. 1 a 15, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Uviedol, že zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu dňa 21.03.2016 je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd považoval za preukázané, že na základe tejto zmluvy žalobca poskytol pôvodnej žalovanej úver vo výške 300,- eur, ktorý sa pôvodná žalovaná sa zmluvne zaviazala zaplatiť okrem poskytnutej sumy odplatu vo výške 0 eur, úrok vo výške 74,40 eur a poplatkov za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 174,40 eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 474,40 eur v lehote do jedného roka. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 37,43 %. Spôsob výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve nie je uvedený a táto v tejto súvislosti odkazuje na Všeobecné podmienky poskytovania úveru, ktoré boli jej neoddeliteľnou súčasťou a s ktorých obsahom pôvodná žalovaná ako spotrebiteľ vyjadrila súhlas. Zo samotnej zmluvy, ale aj predpokladov pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov uvedených vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je nepochybné, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve vo výške 37,43 % nebol zahrnutý zmluvne dohodnutý úrok. Je zrejmé, že vo výpočte tejto ročnej percentuálnej miery nákladov žalobca úroky nezahrnul. Bolo preukázané, že pôvodná žalovaná doteraz uhradila žalobcovi len sumu 4,- eurá. Ďalej súd uviedol, že ročná percentuálna miera nákladov je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa v zmluve, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a tým je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o ročnej percentuálnej miere nákladov sa podľa uvedenej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Uvedené vyplýva aj z § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pričom celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ teda žalobca do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov nezahrnul aj úrokovú sadzbu je potrebné takto určenú ročnú percentuálnu mieru nákladov považovať za nesprávnu. Je pritom nepochybné, že ak by do výpočtu bol zahrnutý aj dojednaný úrok uvedený v zmluve, ročná percentuálna miera nákladov by bola oveľa vyššia. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 036002298 je teda uvedená nesprávne v neprospech pôvodnej žalovanej ako spotrebiteľa. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere č. 036002298 zo dňa 21.03.2016 neobsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a to správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a výške odplaty podľa § 9 ods. 2 písm. j) a k). Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. preto platí, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. V konaní bolo preukázané, že pôvodná žalovaná uhradila žalobcovi len sumu 4,- eurá z celkovej sumy poskytnutého úveru 300 eur a preto súd zaviazal pôvodnú žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 296,- eur. Spolu s touto sumou ju zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keďže bolo nesporné, že pôvodná žalovaná sa s plnením svojho dlhu dostala do omeškania. Podľa § 232 ods. 4 CSP súd povolil pôvodnej žalovanej dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach po 20 eur mesačne vždy do 25. toho dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od 01.01.2021 do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky

má za následok splatnosť celého plnenia. Súd zohľadnil skutočnosti, že ide o spotrebiteľku, splátky sú primerané výške sumy, ktorú má zaplatiť a jej majetkovým a osobným pomerom, keď táto je na dôchodku, jej jediný príjmom je starobný a vdovský dôchodok v sume 501,40 eur. Z dôvodu zachovania platobnej disciplíny súd rozhodol tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Nakoniec súd uviedol, že sa zaoberal aj tým, či nárok žalobcu nie je premlčaný. Dlh pôvodnej žalovanej sa stal splatným dňa 26.11.2016 a žaloba žalobcu bola podaná dňa 26.11.2019 teda v zákonom stanovenej 3-ročnej lehote.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca bol úspešný v časti istiny 296 eur, avšak v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty, poplatkov za upomienky a zmluvného úroku došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom, teda k procesnému zavineniu žalobcu na takomto čiastočnom zastavení konania. V tejto časti konania bola čiastočne úspešná pôvodná žalovaná. Keďže žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 296 eur s úrokom z omeškania a pôvodná žalovaná v časti o zaplatenie sumy 220 eur (40 eur zmluvná pokuta + 180 eur poplatky) a zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo sumy 300 eur od 21.03.2016 do 28.04.2016, zo sumy 296 eur od 29.04.2016 do zaplatenia, súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie pôvodná žalovaná B.. Podľa nej bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Rozhodnutie vo veci vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Uviedla, že sa nezúčastnila súdneho pojednávania, nakoľko súd prvej inštancie nedal možnosť pojednávať a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. Súd prvej inštancie sa zle vysporiadal z námietkou premlčania a nedostatočne to v rozsudku vysvetlil. V spise sa nenachádza žiadny doklad výzva o upozornení, že klient je v omeškaní viac ako štyri mesiace a druhý doklad, že dlh sa stal splatný. Žalobca tieto doklady nepredložil a odkazuje len na bod 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Odvolávanie sa na všeobecné podmienky a obchodné podmienky je neúčinné, ak nie sú podpísané a počas uzavretia zmluvy neboli k dispozícii na prečítanie a vysvetlenie aj z nedostatku času, považujú sa za jednostranný úkon a spotrebiteľ nie je nimi viazaný. Aj podľa týchto všeobecných podmienok však platí, že ak sa žalovaná omeškala so splátkami splatnými 21.05.2016, 21.06.2016, 21.07.2016, 21.08.2016, mal žalobca okamžite vyhlásiť úver za predčasne splatným dňa 22.08.2016 a nie až 26.11.2016. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ale upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Z nich vyplýva, že pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti sú potrebné dva úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry odvolateľky, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Odvolateľka ďalej uviedla, že podľa nej je pohľadávky žalobcu premlčaná. Poslednú úhradu zaplatila 28.04.2016. Termín splátky bol ku dňu 21.. Premlčacia lehota, ktorá je trojročná, začala bežať od 22.05.2016 do 22.05.2019. Žaloba bola podaná neskoro po premlčaní a preto žiada, aby odvolací súd žalobu zamietol.

6. K odvolaniu pôvodnej žalovanej sa vyjadril žalobca. Podľa neho je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny, vychádza zo správneho posúdenia veci. Odvolateľka doposiaľ žalobcovi nezaplatila ani istinu poskytnutého úveru.

7. Odvolací súd pred preskúmaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov odvolania pôvodnej žalovanej B. C. zistil, že táto v priebehu odvolacieho konania, dňa 29.06.2021, zomrela. Odvolaciemu súdu bol predložený úmrtý list pôvodnej žalovanej. Následne odvolací súd dopytom u súdneho komisára povereného prejednaním dedičstva po pôvodnej žalovanej zistil, že ako dedičia po pôvodnej žalovanej prichádzajú do úvahy deti poručiťky, dcéry B. E. a T. C.. Odvolací súd na základe týchto skutočností uznesením č.k. 5CoCsp/17/2021-105 zo dňa 25. augusta 2021 rozhodol, že podľa § 63 CSP pokračuje v konaní s právnymi nástupcami pôvodnej žalovanej Anny Bezákovej, a to s Andreou Krištofovou ako žalovanou 1/ a Žofiou Bezákovou ako žalovanou 2/. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2021.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaných, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o zastavení konania v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 40 eur, poplatkov za upomienky v sume 180 eur, zmluvného úroku vo výške 32,22 % ročne zo

sumy 300 eur od 21.03.2016 do 28.04.2016 a zo sumy 296 eur od 29.04.2016 do zaplattenia nebol podľa obsahu odvolania pôvodnej žalovanej jej odvolaním napadnutý, v tejto časti je preto rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý /§ 367 ods. 2 CSP/.

10. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, ktorým vyhovel žalobe žalobcu /výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie/ na závere, že úver, ktorý poskytol žalobca pôvodnej žalovanej v sume 300,- eur a z ktorého ona preukázane splatila len sumu 4,- eurá, sa stal predčasne splatným dňa 26.11.2016. Takýto záver súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí síce výslovne neuvádza, avšak z takéhoto záveru vychádza pri uložení povinnosti pôvodnej žalovanej zaplatiť spolu s dlžnou istinou žalobcovi aj úrok z omeškania od 27.11.2016 do zaplattenia /bod 27. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie/ ako aj pri posudzovaní otázky premlčania uplatneného práva žalobcu /"Dlh žalovanej sa stal splatným dňa 26.11.2016." - bod 31. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie/. Tento svoj záver o splatnosti dlhu pôvodnej žalovanej potom súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku ani po právnej stránke nezodôvodňuje, len pri sumarizovaní skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním konštatuje, že pôvodná žalovaná si neplnila riadne a včas svoj záväzok podľa dohodnutých podmienok, čím porušila dojednania predmetnej zmluvy o úvere a stratila výhodu splátok /bod 6. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie/. Ani tento skutkový záver však súd prvej inštancie nepodkladá konkrétnymi vykonanými dôkazmi a skutočnosťami, ktoré z nich zistil.

11. Už uvedené pochybenia súdu prvej inštancie pri odôvodňovaní jeho rozsudku predstavujú porušenie práva žalovaných na spravodlivý súdny proces, pretože aj keď rozhodnutie súdu nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, musí ale z hľadiska odôvodnenia spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia musí dať súd účastníkovi konania odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia a je súčasťou práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

12. Opísané pochybenie súdu prvej inštancie by v zásade mohol napraviť odvolací súd, ak by len závery súdu prvej inštancie boli vecne správne. Takými však podľa odvolacieho súdu nie sú. Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa riadi zákonnými ustanoveniami § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie predčasnej splatnosti celej peňažnej pohľadávky, u ktorej bolo dojednané plnenie v splátkach je v zmysle uvedených zákonných ustanovení možné pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené a zároveň najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplattením splátky a keď veriteľ súčasne upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Vyhlásenie predčasnej splatnosti je vo svojej podstate adresovaným jednostranným právnym úkonom veriteľa, ktorý svojmu dlžníkovi oznamuje, že žiada zaplatiť celý zostávajúci dlh naraz, pre omeškanie dlžníka s plnením dojednaných splátok. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle - samotný jednostranný právny úkon dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej strane. Slovné spojenie dostane do jeho dispozície je nutné vykladať v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon, postačuje ak sa jednostranný právny úkon dostane do sféry dispozície druhej strany, ktorej je určený a tá ma tak možnosť sa s jeho obsahom oboznámiť. Nie je pritom rozhodujúce, či sa s obsahom právneho úkonu jeho adresát skutočne oboznámil alebo nie, rozhodujúce je, že mal tú možnosť.

13. V intenciách danej veci to znamená, že ak sa žalobca v podanej žalobe odvoláva v súvislosti s predčasnou platnosťou úveru poskytnutého pôvodnej žalovanej na svoje obchodné podmienky / čl. 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, podľa ktorých sa veriteľ a spotrebiteľ dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace stáva sa celý dlh splatným okamžite/ musí konajúci súd jednak vykonať dôkaz oboznámením týchto obchodných podmienok a potom skutočnosti takto zistené posúdiť v zmysle uvedených ustanovení § 53 ods. 9, § 565 a § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, či uvedené dojednanie je v súlade so zákonnou úpravou a umožňuje veriteľovi-žalobcovi vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a ak áno, či k úkonu vyhlásenia predčasnej splatnosti veriteľom skutočne došlo, či bola splnená predchádzajúca výzva dlžníkovi v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a či je vyhlásenie predčasnej splatnosti účinné v zmysle § 45

ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je pritom nepochybné, že ak by konajúci súd posúdil ustanovenie čl. 15 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru tak, že toto umožňuje veriteľovi-žalobcovi vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, bude musieť žalobcu vyzvať na doplnenie jeho rozhodujúcich skutkových tvrdení o existencii a účinnosti takéhoto jednostranného úkonu /§ 150 ods. 2 CSP/ ako aj na ich preukázanie.

14. Z uvedeného vyplýva, že záver súdu prvej inštancie o splatnosti pohľadávky žalobcu voči pôvodnej žalovanej dňa 26.11.2016 a na ne nadväzujúce závery o povinnosti pôvodnej žalovanej zaplatiť úrok z omeškania a v otázke premlčania uplatneného práva žalobcu, sú celkom predčasné, bez opory v skutočnostiach zistených vykonaným dokazovaním, bez náležitého právneho zdôvodnenia a preto nesprávne.

15. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie vychádzať z vyššie uvedených právnych záverov odvolacieho súdu, ktoré aplikuje na predmetnú právnu vec a opätovne tak posúdi splatnosť úveru poskytnutého pôvodnej žalovanej, otázku premlčania uplatneného práva žalobcu a vo veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania /§ 396 ods. 3 CSP/.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).